(6. 3.)

VOORGESTELDE AMENDEMENTEN,

(ter vervanging van stuk **16**, n°. 21, der Zitting 1898—1899).

(Niet in de Bijlagen opgenomen.)

(6. 4.)

VOORGESTELDE AMENDEMENTEN,

(ter vervanging van stuk **16**, n°. 26, der Zitting 1898—1899).

Ingezonden 21 October 1899.

(Niet in de Bijlagen opgenomen.)

(6. 5.)

VOORGESTELDE AMENDEMENTEN,

(ter vervanging van de stukken **16**, n°s. 16 en 22 der Zitting 1898—1899).

(Ingezonden 21 October 1899.)

De ondergeteekenden hebben de eer voor te stellen de volgende amendementen [1]):

I.

Art. 3, tweede lid, te lezen:

„Onder werkman verstaat deze wet ieder, die in dienst van den werkgever in diens onderneming tegen loon werkzaam is."

II.

Na **art. 7** in te voegen een nieuw **art. 7*bis***, luidende:

„Bedraagt het loon meer dan vier gulden per dag, zoo wordt niettemin een dagloon van vier gulden tot grondslag aangenomen zoowel van de te betalen premie als van de uit te keeren renten en begrafeniskosten."

Bij aanneming van de amendementen I en II zullen de hieronder genoemde artikelen gewijzigd moeten worden als volgt:

1°. Art. 6, eerste lid, wordt gelezen: „Onder loon verstaat deze wet elke uitkeering" enz.; terwijl het derde lid van dat artikel vervalt.

2°. Art. 22, laatste lid, art. 24, laatste lid, en art. 25, laatste lid, vervallen.

3°. In art. 43, eerste lid, vervalt de laatste volzin.

4°. In art. 46, eerste lid, wordt in den zevenden regel de kommapunt vervangen door een punt, terwijl de daarop volgende woorden vervallen. Bovendien vervalt het tweede lid.

5°. Art. 75 wordt vervangen door twee artt. 75 en 75 *bis*, luidende:

Art. 75. „De aansprakelijkheid van den werkgever volgens de artikelen 1401 tot en met 1405 van het Burgerlijk Wetboek en die volgens de artikelen 423 tot en met 427 van het Wetboek van Koophandel vervallen voor een ongeval, in de uitoefening van het bedrijf overkomen aan een verzekerde, wiens loon niet meer bedraagt dan vier gulden per dag.

„Overkomt in de uitoefening van het bedrijf een ongeval aan een verzekerde, wiens loon meer dan vier gulden per dag bedraagt, zoo blijft de aansprakelijkheid van den werkgever volgens de genoemde artikelen van het Burgerlijk Wetboek en het Wetboek van Koophandel bestaan, doch wordt door den rechter bij de vaststelling der schadevergoeding rekening gehouden met hetgeen krachtens deze wet genoten wordt."

Art. 75*bis*. „De aansprakelijkheid van den werkgever volgens de artikelen 1406 en 1407 van het Burgerlijk Wetboek bestaat slechts dan, wanneer aan den verzekerde in de uitoefening van het bedrijf een ongeval overkomen is en de werkgever door den strafrechter bij een onherroepelijk geworden vonnis veroordeeld is ter zake van een der misdrijven, omschreven in het Wetboek van Strafrecht, Boek II, Titels VII, XIX, XX en XXI."

Toelichting van de amendementen I en II. De inkomsten van denzelfden werkman zijn niet voortdurend even groot, ook al houdt men geen rekening met „wisselvallige" ontvangsten. Dit kan tot het gevolg leiden, dat dezelfde werkman nu eens wel, dan eens niet „verzekerd" is. Reeds daarom — doch bovendien, omdat de beperking, in het wetsontwerp aangenomen, niet gerechtvaardigd schijnt — dunkt het den ondergeteekenden wenschelijk, de wet uit te strekken tot allen, die tegen loon in eene verzekeringsplichtige onderneming werkzaam zijn, maar nochtans voor den grondslag der rechten en verplichtingen niet verder te gaan dan een loon van vier gulden per dag.

III.

Art. 11, n°. 1, te lezen: „alle bedrijven, uitgeoefend in ondernemingen, waar eenig krachtwerktuig wordt gebruikt;".

Toelichting. Deze wijziging schijnt wenschelijk met het oog op de beteekenis der uitdrukkingen „bedrijven" en „ondernemingen", in art. 4 op den voorgrond gesteld.

Bij aanneming van dit amendement zal:
1°. de aanhef van n°. 2 moeten luiden: „alle bedrijven, uitgeoefend in ondernemingen, waar gewoonlijk stoom of gassen", enz.;
2°. de aanhef van n°. 3 moeten luiden: „alle bedrijven, uitgeoefend in ondernemingen, waar door Ons bij algemeenen maatregel van bestuur", enz.

IV.

Art. 11, n°. 31, te vervangen door twee nommers, luidende:

„31°. de bedrijven van bewerken of verwerken van metaal, steen, hout, kurk of riet;

31° *bis*. de bedrijven van bewerken of verwerken van stroo, voor zoover deze worden uitgeoefend in ondernemingen, waar voor de uitoefening der bedrijven werktuigen worden gebezigd;".

Toelichting. Deze wijziging beoogt eene verduidelijking van het tegenwoordige n°. 31.

V.

Art. 11, n°. 40, te vervangen door twee nommers, luidende:

„40°. het apothekersbedrijf en de bedrijven, uitgeoefend door vervaardigers van chemicaliën;

40° *bis*. het bedrijf, uitgeoefend in laboratoria voor wetenschappelijk en technisch onderzoek, ook ten dienste van het onderwijs;".

Toelichting. Het woord „chemisch" schijnt te eng. De bijvoeging aan het slot van het nieuwe n°. 40*bis* heeft ten doel, ook de laboratoria ten dienste van het openbaar en het bijzonder onderwijs onder de werking der wet te brengen.

VI.

In **art. 13**, tweede lid, te doen vervallen de woorden: „en die hier te lande den zetel zijner onderneming of een agent heeft,"; en voorts aan dat artikel toe te voegen een derde lid, luidende:

„Heeft een in het vorige lid bedoeld ondernemer hier te lande niet den zetel zijner onderneming, zoo is de gezagvoerder van het schip verplicht, alvorens de lossing een aanvang neemt, eenen gemachtigde aan te wijzen, die zich verbindt de noodige aangiften voor hem te doen. Op dien gemachtigde rusten alsdan

[1]) Deze amendementen zijn gelijkluidend aan die, opgenomen in de stukken **16**, nos. 16 en 22 der vorige zitting, behalve dat:
1°. in de amendementen V en IX van stuk n°. 16 (thans X en XIX) enkele wijzigingen zijn gebracht ter tegemoetkoming aan gemaakte bedenkingen;
2°. amendement I van stuk n°. 22 vervallen is, en in de amendementen II en VI van stuk n°. 22 (thans III en VIII) eenige wijziging is gebracht.

de verplichtingen, in deze wet aan den werkgever opgelegd. Door Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid worden de vereischten vastgesteld, aan welke zoodanige gemachtigde moet voldoen."

Bij aanneming van dit amendement zal in art. 87, eerste lid, achter „artikelen" moeten worden ingelascht: „13, derde lid,".

Toelichting. Art. 13 schept een voorrecht voor den buitenlander, die hier noch den zetel zijner onderneming noch een agent heeft; *hij* behoeft de werklieden, die zijn schip lossen, niet te verzekeren. Het amendement beoogt, dit niet gewilde gevolg te voorkomen.

Ook onze fiscale wetgeving kent „geaccrediteerden", die zekerheid hebben gesteld en tegenover de administratie der belastingen formaliteiten enz. vervullen ten behoeve van de gezagvoerders van vreemde schepen.

VII.

In **art. 14**, eerste lid, in plaats van „'s Gravenhage" te lezen: „Amsterdam".

Bij aanneming van dit amendement ook in art. 33, tweede lid, en in art. 49, tweede lid, „'s Gravenhage" te vervangen door „Amsterdam".

Toelichting. Voor het aanwijzen van Amsterdam als zetel van de Rijksverzekeringsbank pleit dezelfde reden, welke geleid heeft tot die keuze voor de vestiging der Rijkspostspaarbank. Daarvoor pleit in niet mindere mate, dat het wenschelijk is, de leiding der instelling te onttrekken aan den dagelijkschen invloed der ministerieele bureaux; wat niet wegneemt, dat de Regeering op haar beheer zoodanig toezicht kan uitoefenen, als noodig is.

Deze overwegingen moeten meer gewicht in de schaal leggen, dan de ietwat geringere kosten, welke van het vestigen der Bank te 's Gravenhage het gevolg zouden zijn.

VIII.

Art. 17 te lezen: „Het bestuur is verantwoordelijk voor zijn beheer en rekenplichtig aan Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid."

Toelichting. Volgens de Memorie van Antwoord, bladz. 35, zou, indien art. 17 ongewijzigd bleef, het bestuur der Bank óók voor zijne beslissingen over schadeloosstellingen verantwoordelijk zijn aan den Minister. Dit achten de ondergeteekenden bedenkelijk en moeilijk te rijmen met het aangenomen stelsel van hooger beroep. Zij betwijfelen, of de opvatting der Regeering juist is, maar wenschen haar zekerheidshalve uit te sluiten, door de verantwoordelijkheid van het bestuur aan den Minister uitdrukkelijk te beperken tot het beheer.

IX.

Art. 21 te vervangen door een nieuw artikel, aan het einde van hoofdstuk XVII op te nemen als art. 97*bis*, en luidende:

„Zoolang niet eene wettelijke regeling der verzekering van werklieden in de bedrijven, in artikel 1 bedoeld, tegen de geldelijke gevolgen van ziekte zal zijn vastgesteld en in werking getreden:

wordt, in afwijking van artikel 22, indien het ongeval, in artikel 20 bedoeld, ten gevolge heeft dat de verzekerde eene week na den dag van het ongeval gedeeltelijk of geheel ongeschikt is tot werken, de in artikel 22 genoemde rente door de Rijksverzekeringsbank uitgekeerd gedurende den tijd van zijne gedeeltelijke of geheele ongeschiktheid tot werken, te rekenen van den achtsten dag na het ongeval;

en worden, in afwijking van artikel 57*b*, de schadeloosstellingen vastgesteld en toegekend, indien het ongeval eene gedeeltelijke of geheele ongeschiktheid tot werken van meer dan zeven dagen ten gevolge heeft, zoo spoedig mogelijk na afloop van dezen termijn.

Bij het in werking treden van de in den aanhef van dit artikel bedoelde wettelijke regeling wordt het in artikel 43 genoemde tarief herzien."

Toelichting. Naar de meening der ondergeteekenden was in het stelsel van het ontwerp, zooals dit aanvankelijk luidde, het achterwege blijven van elke geldelijke ondersteuning over de eerste drie weken na den dag van het ongeval een groot bezwaar, waarin art. 21 zeker niet voldoende voorzag. De Regeering heeft dit ingezien en art. 21 in dien zin gewijzigd, dat de verzekerde, die eene week na het ongeval, naar het oordeel van den door het bestuur der Rijksverzekeringsbank aangewezen geneesheer, niet in staat is in de onderneming van zijn werkgever werkzaam te zijn, gedurende de tweede en derde week na het ongeval eene uitkeering van 50 percent van zijn dagloon zal ontvangen.

Ook deze regeling bevredigt de ondergeteekenden niet. Zij geeft te veel of te weinig. Te veel, wanneer de verzekering van werklieden tegen ziekte wettelijk zal zijn geregeld, gelijk na invoering der ongevallen-verzekering niet kan uitblijven. Te weinig, zoolang de ziekte-verzekering hier te lande niet, gelijk elders, zal zijn georganiseerd. Immers de voorgestelde uitkeering bepaalt zich tot 50 percent van het dagloon in geval van geheele ongeschiktheid tot werken gedurende de tweede en derde week na het ongeval, met uitsluiting van hooger beroep.

Een observatietijd kan bezwaarlijk gemist worden, maar kan, in afwachting van de organisatie der ziekte-verzekering, gevoeglijk tot eene week worden verkort. Het amendement strekt om bij wijze van overgangsbepaling den observatietijd tot eene week te verkorten en gedurende de tweede en derde week na het ongeval den verzekerde op gelijken voet als gedurende den verderen tijd zijner gedeeltelijke of geheele ongeschiktheid tot werken te doen schadeloosstellen; doch slechts zoolang eene wettelijke regeling der ziekte-verzekering ontbreekt. Wordt deze ingevoerd, dan treedt te gelijk daarmede de langere observatietijd van het ontwerp in werking; behoudens mogelijke verlenging daarvan, in verband met den duur der ziekte-verzekering.

Bij aanneming van het amendement zullen de artt. 57*c* en 70, tweede lid, moeten vervallen.

Verkorting van den observatietijd zal de kosten der ongevallenverzekering verhoogen, naar het amendement echter slechts tijdelijk. Bij het in werking treden der ziekte-verzekering dient derhalve het tarief, in art. 43 genoemd, te worden verlaagd. Herziening daarvan op dat tijdstip wordt in het laatste lid van het ontworpen artikel voorgeschreven.

Eene tijdelijke regeling in dezen geest zal een krachtige prikkel zijn om de organisatie der ziekte-verzekering zooveel mogelijk te bespoedigen.

X.

Aan **art. 22** een laatste lid toe te voegen, luidende:

„Zoolang de verzekerde in dienst blijft van den werkgever, in wiens onderneming het ongeval hem overkomen is, en hij een loon geniet, ten minste negentig percent bedragend van dat, hetwelk hij genoot ten tijde van het ongeval, wordt de rente niet aan hem, maar aan den werkgever uitbetaald."

Toelichting. Eene bepaling als deze — wenschelijk uit het oogpunt van algemeen belang, omdat zij het aan den arbeid blijven van den werkman, natuurlijk met diens goedvinden, bevordert — is in overeenstemming met het doel der wet. Waar toch dit doel is, ten laste van den werkgever den werkman te verzekeren tegen de geldelijke gevolgen van ongevallen in de uitoefening van het bedrijf, moet het billijk worden geacht, dat de rente-uitkeering komt aan den werkgever, wanneer deze, door den werkman in dienst te houden, die gevolgen afwendt. Wel is waar zou het zuiverder zijn, indien als voorwaarde werd gesteld het genot van hetzelfde loon als ten tijde van het ongeval. Doch eene speelruimte van 10 percent schijnt geraden wegens de waarschijnlijkheid, dat de werkkracht van den verzekerde verminderd is.

XI.

Aan **art. 32**, vierde lid, toe te voegen de woorden: „Ook tusschentijds kan herziening plaats hebben."; en aan het artikel toe te voegen een vijfde lid, luidende:

„Wordt bij eene herziening een bedrijf in eene lagere gevarenklasse ingedeeld, zoo kan aan die indeeling terugwerkende kracht worden verleend. De algemeene maatregel van bestuur

bepaalt dan, op welken dag de nieuwe indeeling geacht wordt in werking te zijn getreden."

Toelichting. Het is niet onwaarschijnlijk, dat men, vooral bij de eerste vaststelling, sommige bedrijven, omtrent de gevaarlijkheid waarvan weinig gegevens voorhanden zijn, niet rangschikt in de klasse, waarin zij inderdaad zouden behooren; wellicht zal men ze voorzichtigheidshalve in eene te hooge klasse plaatsen. Zoo de onjuistheid der rangschikking later duidelijk blijkt, behoort de mogelijkheid te bestaan, niet alleen de begane vergissing, maar ook de gevolgen daarvan te herstellen, voor zoover deze ten nadeele zijn geweest van de werkgevers.

XII.

Aan **art. 43** toe te voegen een vierde lid, luidende:

„Wordt bij eene herziening het tarief verlaagd, zoo kan aan die herziening terugwerkende kracht worden verleend. De algemeene maatregel van bestuur bepaalt dan, op welken dag het nieuwe tarief geacht wordt te zijn in werking getreden."

Toelichting. Voor deze wijziging pleit soortgelijke reden als bij de op art 32 voorgestelde wijziging is aangevoerd.

XIII.

In **Art. 49** in te lasschen een nieuw tweede en een nieuw derde lid, luidende:

„Indien een werkgever de in artikel 46, vierde lid, vermelde stukken onjuist of onvolledig heeft ingevuld, en na de in artikel 47, eerste lid, bedoelde vaststelling blijkt, dat door hem minder dan het verschuldigde aan premie is betaald, stelt het bestuur het bedrag vast, zoowel van het alsnog door hem verschuldigde over de verstreken betalingstermijnen als van hetgeen noodig is ter vergoeding van de interesten, berekend tegen drie en een half ten honderd 's jaars, die bij tijdige betaling der premie ten bate van de Bank zouden gekomen zijn. De aldus vastgestelde bedragen worden den werkgever bij te adviseeren dienstbrief medegedeeld, welke mededeeling vergezeld gaat van de berekening waarop zij steunen. Zij moeten door hem binnen vijftien dagen na de dagteekening van het bewijs van adviseering van den dienstbrief worden voldaan ten kantore der posterijen, in artikel 46 bedoeld.

Het vorige lid geldt ook, wanneer na de vaststelling, bedoeld in artikel 48, tweede lid, of na die bedoeld in het eerste lid van dit artikel, blijkt dat door den werkgever minder dan het verschuldigde aan premie is betaald."

Toelichting. Het amendement beoogt eene duidelijker regeling voor drie gevallen, waarin door het wetsontwerp niet voldoende is voorzien.

Vooreerst het geval, dat de werkgever de in art. 46, vierde lid, vermelde stukken onjuist of onvolledig heeft ingevuld en het bestuur der Bank eerst later van de onjuistheid of onvolledigheid dier invulling kennis krijgt. Dan dient de werkgever niet alleen het te weinig betaalde alsnog bij te storten, maar ook te vergoeden het dientengevolge geleden gemis van interesten. Geschiedt dit niet, zoo lijden door zijne handelwijze de andere werkgevers indirect schade.

Ditzelfde geldt èn voor het geval, dat de werkgever de bedoelde stukken in het geheel niet heeft ingezonden, èn voor het geval, dat het bestuur der Bank te laat kennis krijgt van het bestaan eener verzekeringsplichtige onderneming.

XIV.

In **art. 50**, eerste lid, achter „schuld" in te lasschen de woorden: „op alle de roerende en onroerende goederen van den werkgever".

Toelichting. Deze wijziging strekt om het artikel in overeenstemming te brengen met het spraakgebruik van het Burgerlijk Wetboek.

XV.

In **art. 52**, eerste lid, achter „overkomt" in te lasschen de woorden: „, ten gevolge waarvan deze den arbeid niet voortzet of gedeeltelijk of geheel ongeschikt is tot werken".

Toelichting. Het amendement strekt om te voorkomen, dat ook zeer onbeduidende kwetsuren of wonden tot onnoodigen en betrekkelijk kostbaren omslag aanleiding zouden geven.

XVI.

In **art. 52**, derde lid, de woorden „bij het vervoeren" te vervangen door: „bij het bedienen van middelen tot vervoer".

Toelichting. Onder de werking van het derde lid van art. 52 behooren, naar het oordeel der ondergeteekenden, ook te worden gebracht de ongevallen, voorgekomen bijv. bij het vervoeren van locomotieven, ledige wagens, enz.

XVII.

Aan het slot van **art. 59** toe te voegen: „, tenzij hij aantoont, dat de gevolgen van het ongeval zich eerst later hebben geopenbaard of als zoodanig zijn herkend."

Toelichting. Ernstige gevolgen van een ongeval kunnen zich soms eerst geruimen tijd daarna openbaren of geneeskundig worden vastgesteld, bijv. in ziekte van het geheele zenuwstelsel (traumatische neurose). De termijn van een jaar, bij dit artikel bepaald, kan alsdan te kort zijn.

XVIII.

In **art. 64**, in plaats van „eenhonderd zes en vijftig", te lezen: „tweehonderd en zestig".

XIX.

Achter **art. 74** in te voegen een nieuw **art. 74*bis***, luidende:

„Door Ons kunnen plaatselijke commissiën worden ingesteld, hetzij voor eene gemeente afzonderlijk, hetzij voor meer dan eene gemeente of gedeelten van meer dan eene gemeente, mits in één provincie gelegen, te zamen, hetzij meer dan eene voor eene gemeente.

Binnen het gebied, waarvoor zij zijn ingesteld, zijn zij belast met het toezicht, of in het geval van artikel 22, laatste lid, de werkman het daar bedoelde loon werkelijk geniet: met het onderzoek, of artikel 61 ambtshalve behoort te worden toegepast: en met de ondervraging, vermeld in artikel 30, indien deze door het bestuur der Rijksverzekeringsbank aan haar wordt opgedragen.

Hare taak, bevoegdheid en wijze van werken worden overigens geregeld bij algemeenen maatregel van bestuur. Daarbij wordt ook voorzien in de schadeloosstelling van hare leden.

Zij bestaan uit eenen voorzitter, noch werkgever noch werkman zijnde, en verder uit een gelijk aantal werkgevers en werklieden. Het aantal leden wordt voor iedere commissie door Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid bepaald. De voorzitters en de overige leden worden benoemd, geschorst en ontslagen, indien de commissie zal werken voor slechts eene gemeente, door den gemeenteraad, en indien zij zal werken voor meer dan eene gemeente, door de Gedeputeerde Staten."

Toelichting. Het wetsontwerp sluit de onmiddellijk belanghebbenden vrijwel uit van deelneming aan de uitvoering der wet; het trekt geen partij van de ter plaatse aanwezige krachten.

Het amendement tracht hieraan tegemoet te komen.

Ten opzichte van twee zaken — in de eerste waarvan voorzien wordt door de voorgestelde wijziging van art. 22 — geeft het eene opdracht; ten aanzien van een derde punt geeft het bevoegdheid tot opdracht. Doch tevens laat het de mogelijkheid open, dat bij algemeenen maatregel van bestuur ook ten aanzien van andere zaken aan de plaatselijke commissiën bevoegdheid worde toegekend. De instelling, blijkt zij doeltreffend, kan gaandeweg eenen uitgebreideren werkkring erlangen.

Niet in of voor elke gemeente zal eene commissie noodig zijn; met het oog daarop kan de instelling niet imperatief worden voorgeschreven.

XX.

In **art. 79**, laatste lid, de woorden „na goedkeuring van Onze Ministers van Waterstaat, Handel en Nijverheid en van Financiën" te vervangen door: „in overleg met en onder goedkeuring van eene commissie uit den Raad van toezicht, door Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid aan te wijzen".

Toelichting. Het amendement sluit zich aan bij hetgeen, blijkens eene ervaring van bijkans twintig jaren, bij de Rijkspostspaarbank uitstekend werkt. De regeling in het wetsontwerp is bezwaarlijk uitvoerbaar zonder telkens terugkeerende, betreurenswaardige vertraging.

XXI.

In **art. 80**, na het vijfde lid, in te lasschen een nieuw zesde lid, luidende:

„Zoodra en zoolang het reservefonds tien percent van het kapitaal bedraagt, strekken de daarvan gekweekte interest en de niet ingevorderde termijnen der renten, genoemd in het vorige lid, in mindering van de administratiekosten."

Toelichting. Hooger dan tien percent behoeft het reservefonds volgens het wetsontwerp niet te stijgen. Het komt wenschelijk voor, boven twijfel te stellen, dat het excedent, hetwelk door interest en niet opgevorderde rente-termijnen zou ontstaan, in mindering strekken zal van de administratiekosten.

XXII.

Art. 84 te lezen: „De diensten, door de posterijen aan de Rijksverzekeringsbank te bewijzen, worden door den Staat bekostigd."

XXIII.

In **art. 85** den tweeden volzin van het eerste lid, alsmede het tweede lid, te doen vervallen.

Toelichting van de amendementen XXII en XXIII. Nu de administratiekosten ten laste van de Rijksverzekeringsbank zullen komen, schijnt het geene te ver gedreven vrijgevigheid, althans de diensten der posterijen niet aan de Bank in rekening te brengen. Ten opzichte van de Rijkspostspaarbank is anders beslist; maar beide instellingen staan niet geheel op ééne lijn.

XXIV.

In **art. 89** den tweeden volzin van het derde lid te lezen:

„Aldaar wordt voor de toepassing der wet het toezicht geregeld bij algemeenen maatregel van bestuur."

Toelichting. Den ondergeteekenden dunkt het minder aanbevelenswaardig, het toezicht te doen regelen door hen, die zelven de vertegenwoordigers zijn van de aansprakelijke lichamen.

DRUCKER.
FOKKER.
KERDIJK.
VEEGENS.

(6. 6.)

VOORGESTELDE AMENDEMENTEN

(ter vervanging van stuk **16**, n°. 25, der Zitting 1898—1899.)

Ingezonden 23 October 1899.

(Niet in de Bijlagen opgenomen.)